

N:o 121.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 18 maj 1897.

— — — — Andra Kammaren den 18 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående anslag till verkställande af undersökning för anläggning af statsbana från Gellivare till norska gränsen.

(Statsutskottets utlåtande n:o 74.)

Till Konungen.

I proposition af den 26 sistlidne mars har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen

att, till verkställande af undersökning och upprättande af förslag till anläggning af statsbana från Gellivare till norska gränsen i riktning mot Ofoten, på extra stat för år 1898 bevilja ett belopp af 40,000 kronor, med rätt för Kongl. Maj:t att redan under innevarande år af tillgängliga medel förskjuta beloppet.

Då en jernväg från Gellivare till vesterhafvet — under antagande att förutsättningarna för malmbrytning i större skala i Luossavara och Kiirunavaara grufvor visa sig rigtiga — måste blifva af betydande ekonomiskt gagn för öfversta Norrland;

då öfre Norrlands kulturella utveckling i väsentlig grad är beroende på ökad industri derstädes;

då en landsdels framåtskridande i välmåga och kraft otvifvelaktigt bidrager till hela landets bästa;

samt då det enligt Riksdagens tanke är ett vilkor för ett framgångsrikt försvar af Norrland, att der finnes en talrik och burgen bofast befolkning, som kan uppställa en större truppkontingent än för närvarande, hvarigenom afsändandet af trupper dit från andra landsdelar till dessas fara kan inskränkas;

anser Riksdagen anläggandet af jernväg från Gellivare till Ofoten kunna på goda grunder ifrågasättas.

Denna jernväg, som obestriddligen komme att få internationel karakter och som utgör fortsättning af en statsbana, bör dock ej få byggas af enskilde, dels af politiska och strategiska skäl, dels emedan svårighet alltid finnes att med säkerhet förebygga banans öfvergång i utländska händer, äfven om staten förbehåller sig inköpsrätt.

Af hvad sålunda blifvit yttradt torde framgå, att, om banan skall anläggas, detta enligt Riksdagens åsigt bör ske icke genom enskildes utan genom statens försorg; och har Riksdagen till följd häraf bifallit Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande förslag med det vilkor likväl, att undersökningen utsträcket till att äfven omfatta, huru staten skall bereda sig garanti för att icke malmbrytningen af en eller annan orsak för mycket inskränkes eller till och med afstannar, utan att staten i sådant fall kan ingripa.

Stockholm den 18 maj 1897.

Med undersåtlig vördnad.